No. 88. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 26 Julij.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 20. Julij. Men meldt uit Koblenz van 18 Julij. Sedert heden namiddag 3 ure is de gemeenschap met den regter Rijnoever afgebroken. Een geweldige storm rukte de schipbrug van elkander, zoo dat slechts een klein gedeelte derzelve is liggende gebleven. Olschoon verscheidene menschen zich op de brug bevonden, zijn er geene bij omgekomen. Een naar Ems bestemde wagen dreef op eene der losse schuiten de rivier benedenwaarts en kwam met de passagiers te En..., twee uren van hier gelegen, behouden aan land. De storm duurt nog voort, zoo dat de overvaart heden nog gevaarlijk is.

— Uit Polen heeft men belangrijke berigten. De beide Poolsche Kamers, welke bij een Keizerlijk besluit van 25. Feb. 1832 zijn ontbonden, uit hoofde van den toen plaats hebbenden opstand, zullen weder worden hersteld. Z. M. zal ook aan Polen deszelfs nationaal wapen terug geven. Men sprak op nieuw, dat de schoonzoon des Keizers, de Hertog van *Luchtenberg*, het bewind over Polen zou bekomen.

ENGELAND.

LONDEN, den 19. Julij. Lord *Palmerston* is op het punt geweest van het slagtoffer van eens anders onvoorzigtigheid te worden. De brug van Windsor in een rijtuig met twee paarden komende overrijden, ontmoette hij op dezelve eene caleche, waarin een heer en eene jonge dame zoo zeer in een galant gesprek verdiept waren, dat de Heer, die zelf mende, hier weinig acht op sloeg en tegen het rijtuig van zijn lordschap aanreed, met zulk een hevigen schok, dat de caleche, die het ligtste der beide rijtuigen was, omsloeg. De beide gelieven zijn er evenwel gelukkig met eenige ligte kneuzingen afgekomen; zijn lordschap is dadelijk uit zijn rijtuig gesprongen, om hem zijne hulp te leenen. Eerst later hebben zij vernomen wie zijn lordschap was.

— Een Engelsche mechanicus, *Mitchell*, heeft eene stoommachine met hooge drukking van zilver vervaardigd, waarvan de cilinder en pararel-beweging de ruimte van een vierpennij-stuk bevatten. De cilinder heeft slechts het ..de gedeelte van een duim in diameter, de gansche machine weegt het achtste van eene onze, en een theelepel water is toereikend, om de machinerie in beweging te brengen, en wel met even groote snelheid als kracht. De machine is eene nieuwe soort van schuiventiel ...gt, die in hare zamenstelling moeijelijk te beschrijven is, maar het schoonste bewijs van des kunstenaars vernuft...zinnigheid en bekwaamheid oplevert, daar zij zoo wel aan het doel beantwoordt, dat men haar ook bij groote machines wenscht gebruikt te zien.

— Twee Engelsche Officieren, in bezetting te Gibraltar, hebben eene weddenschap aangegaan, om zich in 12 uren tijds van uit die stad te voet naar Algesiras te begeven, een afstand van 36 Spaansche mijlen, en daar er twee rivieren, die niet dan in een vaartuig kunnen worden overgekomen. De prijs was 30 duizend franken, die door den weddenden Kolonel zijn gewonnen.

— De berigten uit Lissabon van den 12. geven een verslag van de verschrikkelijke aardbeving, welke ... Praia, op Terceira, heeft vernield. Dezelve heeft van den 12. tot den 15. Junij geduurd, en 565 huizen en de kerken waren in puin veranderd.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 20. Julij. Wel verre, dat de beruchte Mevr. *Laffarge* zich nog beruchter zou hebben gemaakt door eene zelfmoord, bij wijze van vergiftiging, is zij, volgens de berigten, gezond en in hare gevangenis te Tulle ijverig bezig met het zamenstellen harer « Gedenkschriften," die zij aan een Boekhandelaar, te Parijs, tegen grof geld verkocht heeft. In de volgende maand komt de proceszaak wegens de gestolen diamanten voor, waarbij zij zal tegenwoordig zijn, en bijgestaan worden zoo door hare getrouwe (!) dienstmaagd *Clementine*, als door een vijftigtal getuigen, welke zij, in haar voordeel, heeft doen oproepen; de Procureur-Generaal heeft er veertig tegen haar bij een gebragt. Dit nieuwe schandaal zal dus weldra de liefhebbers van zedelooze tafereelen stof tot onderhoud gaan geven.

— Heden hebben zich al de nog overig zijnde vrijwilligers van het bataillon van Parijs van 1791 te Anteuil vereenigd, om den gedenkdag, den 20 Julij, den dag op welken zij voor 50 jaar naar het leger trokken, te vieren. Elk jaar vereenigt zich deze handvol oude lieden, om de overwinning van Jemmapes te gedenken.

— Men herinnert zich de arrestatie en overbrenging naar Parijs van den persoon *van Lillycrapt*, die een helsch werktuig te Boulogne had ingevoerd, en tot zijne verdediging inbragt, geen ander voornemen daarmede te hebben, dan hetzelve aan het gouvernement aan te bieden; de instructie der zaak schijnt deze zijne verdediging bevestigd te hebben.

— Den 16. is de rust op het punt geweest om te Toulouse al wederom gestoord te worden. Een groot aantal onder-officieren van nieuw-aangekomene troepen zich met anderen vereenigd hebbende om in een koffijhuis eene soort van welkomst te vieren, heeft zulks aanleiding gegeven tot geschil met het voor dat huis verzamelde volk. Aan welke zijde de eerste schuld daarvan gelegen heeft, schijnt nog niet uitgemaakt. Men is beginnen met steenen te werpen, de militairen hebben hunne sabels getrokken, en er zou zeker bloed gestroomd zijn, zoo niet officiers toegeschoten waren en hunne onderhoorigen hadden nedergezet. Vervolgens zijn deze door de nationale garde naar de kazerne teruggeleid. Ongelukkiglijk zijn bij het geval een militair, een nationale garde en een arbeidsman gekwetst geraakt.

— De *National* behelst heden wederom een artikel omtrent de woelingen, waaraan, volgens dat blad, de Spaansche Carlisten zich overgeven om in Spanje eene tegenomwenteling te bewerken. Zij hadden, zegt het, eene som van 60.000 francs aan eene zekere klasse van werklieden doen uitdeelen, om hen te nopen te Sabadel, in Katalonie, de fabrijk-machines te verbrijzelen. De door zijne wreedheid bekende *Tristany* was in een berghol op het grondgebied dier provincie verborgen en *Palillos*, die zich door zijne in het landschap Mancha begane wreedheden berucht gemaakt heeft, was te Bordeaux aangekomen, waar men bevonden had dat hij metgezellen aanwierf, om aan hun hoofd over de grenzen naar Spanje te trekken. De *National* behelst den woordelijken inhoud eener circulaire, bij welke een andere dergelijke brief buiten kracht gesteld werd, volgens welken laatsten de Carlisten verlof hadden om naar Spanje terug te keeren en, in de tegenwoordige omstandigheden te handelen, zoo als hun zou goed dunken. De *Gazette du Barry* had het daarzijn van dit laatste stuk op eene stellige wijze ontkend.

— De maatregelen der regering omtrent den te Toulouse kommanderenden generaal en den algemeenen procureur aldaar hebben zich niet lang doen verbeiden; heden behelst de *Moniteur* ordonnantiën, waarbij de luitenant-generaal *St. Michel* in disponibiliteit gesteld, dat is van de werkdadige dienst uitgesloten, en de generaal *Rulhières* in zijne plaats tot kommandant der 10e militaire divisie benoemd wordt; de heer *Nicias Gaillard*, procureur-generaal te Mets, wordt op gelijke wijs benoemd tot procureur-generaal te Toulouse, in plaats van den heer *Plougoulm*. Voorts moet ook de president-minister *Soult*, waarschijnlijk in zijne hoedanigheid als minister van oorlog, den generaal *St. Michel* eenen zeer strengen brief geschreven hebben, waarin men zegt dat zelfs de uitdrukking voorkomt: « Voortaan, mijnheer, zijt gij voor altijd buiten staat om eenig militair commando te voeren."

De buitengemeene verbolgenheid tegen den generaal *St. Michel* schijnt wel inzonderheid ontstaan te zijn uit de ophelderingen, welke de herwaarts teruggekeerde prefekt *Mahul* nopens de omstandigheden en zijn gedrag, als ook dat zijner mede-beambten, bij dezelve gegeven heeft. Men wil zelfs dat die ophelderingen zoo voldoende voorgekomen zijn, dat de heer *Duchatel* beloofd heeft den afgezetten prefekt eerdaags tot eene andere prefektuur te zullen benoemen.

Overigens schijnt men den Heer *Mahul* zelfs veroorloofd te hebben, den zakelijken inhoud zijner verdediging ter kennis van het publiek te brengen, want heden behelst het *Journal des Débats* een op gisteren door hem onderteekend stuk, ten titel voerende: *Ophelderingen van den Heer Mahul, ex-prefekt van de Opper-Garonne, betrekkelyk de jongste gebeurtenissen te Toulouse.* In deze soort van memorie verdedigt zich de Heer *Mahul* over twee punten, vooreerst, het zamenroepen der nationale garde, en ten andere, zijn daarop gevolgd vertrek. Wat het eerste betreft, zegt hij dat, door de stedelijke regering uitdrukkelijk aangezocht om haar te veroorlooven de nationale garde bijeen te roepen en aldus bloedstorting te voorkomen, hij wel vooruit begrepen heeft, dat zulk een maatregel eenigermate aan het gouvernements-gezag de handen zou binden. « Maar (zegt hij in zijne ophelderingen) ik heb mij ook terstond gezegd, dat, door het reeds bij voorraad weigeren der zamenroeping van eene nationale garde, die onder geenerhande wettige verdenking lag, en het daarentegen reeds terstond overgaan tot het gebruiken van geweld, hetwelk bloedige gevolgen stond te hebben, ik, zonder daartoe, noch door de daadzaken, die nog niet volbragt waren, gemagtigd te zijn, eene verantwoordelijkheid op mij nam, waarvan het zwaarwigtige slechts wel beseft kan worden, wanneer men zich in gedachte overbrengt tot na hetgeen ten gevolge daarvan gebeurd zou zijn." — Met betrekking tot het tweede punt, zijn vertrek, zegt de Heer *Mahul* hetgeen volgt: « Mijn vertrek, des anderen daags, is het gedwongen gevolg geweest van de houding der nationale garde, die na al de posten der armee, dien aan de prefektuur daaronder begrepen, gemeenschappelijk met de troepen bezet te hebben, ons in de onmogelijkheid gebragt heeft om met nadruk tegen het oproer te handelen, en overluid verklaarde dat zij de verdediging van het gezag der prefekts niet op zich nam, maar alleenlijk deszelfs persoon wilde beschermen; door zijn aftogt te begunstigen.

Het zou derhalve niet juist zijn te zeggen, dat ik voor het storten van het bloed der oproerigen teruggedeinsd ben. Steeds heb ik erkend, dat zulks mijn regt en mijn pligt was. De waarheid is, dat de mogelijkheid om geweld te gebruiken niet te mijner beschikking gestaan heeft.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 20. Julij. Men schrijft uit Thorn, van den 11. dezer, dat Z. M. de Koning der Nederlanden voor 100 thalers bijgedragen heeft in de oprigting van een gedenkteeken, ter eere van *Copernicus*.

HAARLEM, den 21 Julij. De werkzaamheden aan de brug van den ijzeren weg, van Amsterdam naar Rotterdam, over het Sparen, binnen deze stad, zijn thans zoo verre gevorderd, dat men een begin heeft kunnen maken met het bemetselen van het westelijke landhoofd. De voorzitter van den raad van administratie der Hollandsche spoorweg-maatschappij, de Heer *Serrurier*, heeft, bij die gelegenheid, op heden, in tegenwoordigheid der gewestelijke, stedelijke en militaire overheden, en anderen welke tot het bijwonen dezer plegtigheid door den raad waren uitgenoodigd, den eersten steen gelegd, na op eene gepaste wijze de te zamen gekomene personen te hebben toegesproken, het nut der belangrijke onderneming te hebben ontvouwd, en het bestuur der stad Haarlem den dank van den gemelden raad te hebben betuigd voor de medewerking en welwillendheid, welke het, tot de bevordering derzelve, heeft betoond. Steen, troffel en schopje(?) ... zijn hem aangeboden geworden door het ... van den verdienstelijken ingenieur, den Heer ..., naar wiens ontwerp, en onder wiens toezigt dit alleszins merkwaardige en kolossale werk wordt vervaardigd en tot stand gebragt. De steen besluit in zich een zilveren en bronzen afslag van de medaille, welke door den stempelsnijder *van der Kellen* is gesneden. De ... waarin de grondvesten van de brug worden gesteld, was met vlaggen versierd, en omringd door eene menigte toeschouwers, welke ... steen gelegd was ... vreugdegejuich .... — De plegtigheid is ...

naamd door de muzijk van het 2e regement zware dragonders, en na den afloop derzelve zijn aan de uitgenoodigde personen, op eene verpligtende wijze, ververschingen in eene tent aangeboden geworden.

VLISSINGEN, den 24. Julij. De Koninklijke familie is Dingsdag te Leeuwarden aangekomen en met allen luister ontvangen. De volgende dagen zullen er volksvermaken plaats hebben, als *mastklimmen*, *boegsprietloopen*, *schieten naar den vogel*, *kuipjesteken*, enz. Daar die feesten tot den 24 Julij voortduren, zal de Koninklijke familie waarschijnlijk eene geheele week aldaar vertoeven. Den 27 wordt zij dan ook eerst te Groningen en den 28 te Winschoten verwacht.

— Uit den Helder schrijft men van den 20 Julij: « Eergisteren avond, omstreeks negen ure, kwam van zijne binnenlandsche reis alhier terug Z. K. H. de Grootvorst *Konstantyn*, benevens deszelfs gevolg. Z. K. H. heeft zich dien avond nog aan boord van het fregat *Aurora* begeven. Gisteren morgen ten elf ure kwam Z. K. H. Prins *Alexander der Nederlanden*, vergezeld van deszelfs adjudant, alhier aan, om zijnen Russischen neef een afscheidsbezoek te brengen. De jonge Vorsten hebben, vergezeld van den Russischen Schout-bij-Nacht *Lutken*, den onderdirecteur der marine, den burgemeester dier plaats, den plaatselijken kommandant en den eersten aanw. ingenieur, eerst de maritime etablissementen bezigtigd en vervolgens, in koetsen gezeten, de fortificatien in oogenschouw genomen. Prins *Alexander* heeft aan boord van het Russisch fregat het middagmaal gebruikt en is vervolgens ten 7 ure naar Amsterdam teruggekeerd, om de Koninklijke familie naar Harlingen te volgen.

« Het Russisch smaldeel is heden morgen op de reede geankerd, en ligt gereed, om zoodra de wind gunstig is zee te kiezen; Z. M. oorlogstoomboot *Etna*, Kapitein-Luitenant *van Franck*, heeft bevel ontvangen de Russische schepen bij het uitzeilen behulpzaam te zijn. — Men verzekert algemeen, dat de bestemming van het eskader naar de haven van Kroonstadt is."

— Als een beproefd middel om de vertrekken der huizen tegen vochtigheid te beschutten wordt het volgende opgegeven: Men wrijft op eenen steen 4 pond oker en 8 lood fijn gepulveriseerd loodglit (*Bleiglatte*) met zoo veel lijnolie tot zulk eene zelfstandigheid, dat zij met eenen borstel kan aangesmeerd worden. Van dit mengsel brengt men eene laag op den vochtigen muur en zoodra het gedroogd is, eene tweede laag, en, heeft de muur vele oneffenheden nog wel eene derde en vierde. Tot de volkomene opdrooging zullen ongeveer acht dagen verloopen, wanneer men alle soorten van papier op den muur brengen kan, zonder dat het bedorven wordt.

MENGELINGEN.

LETTERKUNDE, POEZIE EN MUZIEK IN EGYPTE.

(Uit de Arnhemsche Courant.)

De Arabische letterkunde, eenmaal van zooveel beteekening, is zoo goed als *uitgestorven*, en bestaat tegenwoordig nog slechts uit eenige romannen, welke van mond tot mond gaan, door *sprookjes-vertellers*. Een derzelve: *de avonturen van Antar*, is door middel van vertalingen ook in Europa, met name, in Engeland bekend. Ieder verteller heeft zich bij voorkeur één roman eigen gemaakt, hetgeen des te gemakkelijker gaat, daar er weinig zamenhang bestaat tusschen enkele afdeelingen, zooals den lezer blijkt uit den Perzischen roman « *Avonturen van Hatim Tai*" die ook in het Hoogduitsch vertaald zijn, en, wat den vorm betreft, aan de Arabische gelijk zijn. Een dusdanig verteller zit aan den ingang van een koffijhuis op eene verhevenheid, van waar hij zijne toehoorders kan overzien, en begeleidt zijne voordragt, als er verzen in voorkomen, met een monochord. De gasten rooken, drinken koffij en leggen door eene groote oplettendheid hunne belangstelling aan den dag naarmate de voordragt levendiger en dramatischer is, die meermalen door improvisatie zeer interessant wordt; en is de vertelling ten einde, zoo geeft de waard eene kleine gift, waarbij de gasten gewoonlijk nog eenig vrijwillig geschenk voegen.

De *Poëzie* is den Arabieren aangeboren. Rijmen en assonancen stammen hoofdzakelijk van hen af en men vindt menigvuldige improvisators onder hen.

Even zoo talrijk zijn de volksliederen. Verscheidene van dezelve zijn zeer satiriek, andere vrij beuzelachtig; de inhoud der meesten zijn klagten over de smarten der liefde, en de daarin voorkomende beelden zijn gekozen overeenkomstig de zeden en den aard van het land. De dichter vergelijkt zijn meisje met de volle maan, haar oog met dat eener gazel, hare wangen met het rood der roos, haren adem met de geur der jasmijn, haar geduld met dat des kameels, enz. — Er zijn dichters, die, voor de rondwandelende zangeressen (Alméhs) in Cairo, iedere maand een lied vervaardigen, hetgeen daar van mond tot mond gaat.

De *muziek* trekt niet minder de aandacht des Egyptenaars. De ernstige man acht dezelve zeker beneden zijne waarde, en de profeet heeft ze zelfs in den ban gedaan; evenwel zingen mannen, vrouwen en kinderen, als om strijd, gedeeltelijk uit vermaak, gedeeltelijk om zich den arbeid minder gevoelig te maken; ja, zelfs de *koran* wordt in de scholen gezongen, en zelfs de benaming *muziek* bleef men steeds aan de bedoelde kunst geven. Vele volkszangen in Egijpte hebben eenige overeenkomst met de wijzen der Spaansche romances, dewijl de Mooren deze derwaarts hebben overgebragt, aan welke, volgens de overlevering, Europa de trommels en orgels zou verschuldigd zijn. Intusschen is de Egijptische muziek geheel en al ontaard en niet met de onze te vergelijken, zoodat de Europeër zich evenmin voorstellen kan hoe de Arabier smaak in de onze vindt. Zijne tusschen-poozen zijn zeer klein en gaan in derde, ja zelfs vierde en achtste toonen, zoodat geene onzer keelen dezelve kan teruggeven.

Eene zekere zwaarmoedigheid in de melodie evenwel, die in weinige noten opgesloten ligt, een zeker gevoel en zekere eenvoud, kunnen niet nalaten dikwijls een' aangenamen indruk te weeg te brengen, en daarin ten minste komen alle Europeanen overeen, dat er in 't gezang der Muezzims, die dikwerf eene heerlijke stem hebben, wanneer zij van den hoogen minaret de omstanders oproepen ten gebede, iets ongemeen ernstigs en verhevens ligt. De Egijptenaren zelven brengen hunnen zangers de levendigste vereering toe, en roepen, doordrongen van dezelve, hun niet zelden een « God zegene u!" of « God beware u uwe stem!" toe. Het is, als hebben de tegenwoordige bewoners van Egijpte de neiging tot de muziek van hunne voorouders overgeërfd, want de takt en maat zijn hun aangeboren. Wanneer Egijptenaren gemeenschappelijk arbeiden, zoo wordt ook daardoor iedere beweging geregeld, naar de heerschende behoefte verhaast en een algemeen koor daarbij aangeheven. Vele handwerken hebben hunne afzonderlijke liederen, bij voorbeeld de koffij-stampers, de matrozen, de waterscheppers. De ouden gewagen van de schoone gezangen aan den Nijl, en deze zweven misschien nog op de lippen des volks, — dezelfde, die eenmaal voor 2000 en meerdere jaren hier vernomen werden.

Eene menigte muziek-instrumenten zijn slechts hier inlandsch, bij voorbeeld, de trommel, die gevoegelijk met een' grooten koperen ketel kan vergeleken worden, welks opening met perkament gesloten is; eenige verschillende soorten van bekkens, die bij processie gebruikelijk zijn; cijmbalen, castagnetten van koper, waarmede de danseressen hare bewegingen begeleiden; eene soort van tambourin; een trommel, die kegelvormig is, en naar beneden in een' hollen steel uitloopt, waarmede dezelve vastgehouden wordt, terwijl de andere hand er op slaat. Men zou dit werktuig een' trechter kunnen noemen; de Egijptenaren weten er evenwel regt aangename en origineel verbondene toonen uit te lokken. Van de blaas-instrumenten heeft men zekere soort van fluiten, schalmeijen, hautboën, en eene flageolet met een dubbel mondstuk, welke inzonderheid gevonden wordt bij de schippers op den Nijl.

Het eenvoudigste instrument is de monochord, waarmede de improvisators en sprookjes-vertellers zich begeleiden, en daaruit toonen voortbrengen, die men voor klanken der menschelijke stem zou houden. Hetzelve wordt bespeeld met een' strijkstok. Wijders treft men er violen aan met twee snaren uit zamengevlochtene paardeharen, waaraan de kast uit twee derde-deelen eener doorboorde kokos-noot bestaat; vervolgens eene luit, gelijk aan de Grieksche; eene soort van harp, welke met den griffel bespeeld wordt, en eene guitaar met zeven snaren, welke op dezelfde wijze als genoemde harp wordt bespeeld.

Zangers van professie zijn niet gezien, en neemt men hen bij zich in huis, zoo ontvangen zij voor een' geheelen nacht ongeveer 3 tot 4 franken; somtijds leggen de gasten ook wel eene kleinigheid uit, en, wanneer men hun likeur of dadel-brandewijn schenkt, drinken zij met zeer veel graagte, totdat zij geheel en al beschonken zijn. De zangeressen *almehs*, die de Europeër verwart met de danseressen, zijn meer gezien. De rijkere vrouwen laten haar dikwijls bij zich in den harem komen, terwijl de huisheer met zijne vrienden hare gezangen in den tuin aanhoort. — MINUTOLI leerde er eene kennen, die zeer beroemd was en zich duur betalen liet. Voor dat zij aanving kreeg zij een shawl van casimir ten geschenke, en werd daarna nog rijkelijk beloond. Ook onder de zangers treft men vele schoone stemmen aan, die inzonderheid door hooge, langaangehouden, trillende toonen trachten uit te munten en daarbij wonderlijke potsen maken.

Toen het Egyptische leger op Europischen voet ingerigt werd, nam men ook bij de regimenten zulk een muziek-corps aan. Men liet eene compagnie Fransche muziekanten overkomen, aan welker hoofd een voortreffelijke, Spaansche kapelmeester stond, en men bragt 200 leerlingen te zamen, die onze noten en instrumenten moesten leeren. De tamboers oefenden zich in de Fransche marschen, en de jonge Arabieren bestudeerden de Fransche aria's; intusschen hebben zij niets daarmede gewonnen, evenmin als het leger, want het ontbreekt hun aan allen lust. De groote trommel alleen bevalt hun. Nu heeft ieder regement wel zijnen kapelmeester, doch wie zou er in staat zijn alle instrumenten te bespelen en onderwijs op dezelve te geven!

Onlangs kwam te Londen een werk van twee Hindoes van Bombay uit, die er hunne opmerkingen omtrent Engeland in mededeelen. Zij noemden de dingen bij hunne regte naam. Zie hier hun oordeel over het ballet: « Op het tooneel zagen wij eene menigte vrouwen, alle gelijk gekleed, fraai dansende, de moeijelijkste bewegingen uitvoerende, meest op een been staande, en met het andere, dat regt uitgestoken was, om zich heen draaijende. Het was de laatste avond, dat TAGLIONI, de beroemde Fransche danseres, optrad, en de vriend, die ons vergezelde, vroeg ons herhaaldelijk hoe zij ons beviel. Hij was er over verrukt, ons kwam het evenwel niet belangrijk voor; en hoe groot was onze verwondering, dat de danseres voor elken avond dat zij danste honderd en vijftig guinjes kreeg. Men stelle zich voor; honderd en vijftig guinjes voor eenen avond wordt in Engeland aan eene vrouw betaalt, om, als eene gans, regt lang op een been te staan, het andere regtuit te steken en zich drie of viermalen in eenen kring om te draaijen, zich dan neder te buigen, alsof zij zich op den grond wilde zetten, en dan weder van den eenen kant van het tooneel naar den anderen te springen. Dit springen, draaijen en dansen duurt naauwelijks een uur, en voor dat uur ontvangt TAGLIONI elken avond meer dan zes wevers in Spitalsfield, waar de beste zijden stoffen gemaakt worden zamen in een geheel jaar verdienen, wanneer zij dagelijks veertien uren arbeiden. Dat komt ons ongerijmd voor. Hadden wij ons niet overtuigd, dat de Engelschen een verstandig volk zijn, zoo zouden wij hen voor dwazen houden, dat zij eene dansende pop zoo betalen."

VERBETERING.

In de opgave der Geestelijken te Vere (zie onze vorig[illegible]) is eene fout geslopen; moet zijn:

2 Hervormde Predikanten . . ƒ 1850.
1 Kapelaan . . . . » 800.

MIDDENPRIJZEN
van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
22 Julij 1841.

De Nederlandsche Mudde.		De Nederlandsche Mudde.	
O. Walchers. Tarwe	ƒ 9,30	Boekweit . . .	ƒ 5[illegible]
Nieuwe dito . . .	« 9.00	Walsch. Paardenb.	« 5[illegible]
N. Zeeuwsche dito	« 8,30	Zeeuwsche dito .	« 4[illegible]
Zeeuwsche Rogge .	« 6,40	Raapolie . .	ƒ 51,00 p. [illegible]
Noord-Brab. dito .	« 5,90	Patentolie .	« 53,50 « [illegible]
Winter Garst . .	« 4.70	Lijnolie .	« 39,00 « [illegible]
Zomer dito . . .	« 4,30	Lijnkoeken	ƒ 10,00 de 100[illegible]
Nieuw Koolzaad .	« 15,00		

Tarwenbrood het Ned. Pond 17 en een halve c[illegible]
Masteluinbrood 16 cent. Roggenbrood 13 en eene halve c[illegible]

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 24 Julij. Sedert den 21 dezer [illegible] heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

La Vierge Marie, J. P. Beekman, Marseille, stukgoederen; Krageroe, S. Pedersen, Riga, houtwaren; [illegible] Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers; La jeune Clemence, T. Smit, Hull, stukgoederen; Tintern, H. Curton, Buenos-Ayres, huiden; Sirius, Kosot, Ale, timmerhout.

VERE, den 23 Julij. Den 19 is naar zee gezeild [illegible] Engelsche brik Aeolus, kapitein J. Boonen, van Middelburg naar Sunderland, met ballast.

ADVERTENTIEN.

† S † Die iets schuldig zijn of te vorderen heb[illegible] van den Boedel van Mevrouw de Weduwe [illegible] den Heer *J. TERWIEL*, den 10. dezer m[illegible] Julij te Vlissingen overleden, gelieven daarvan bet[illegible] of opgaaf te doen voor den 1. Augustus aanstaande, [illegible] Kantore van den Notaris *D. UYTTENHOOVEN*, [illegible] Vlissingen.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.